

Mızıka

– Moonlight · 04 Mayıs 2024

dışından ve içinden akıyor yaşamsaçları dağılıyor bir çocuğunderinleşen bağların güneş tüten gözlerinesu kımıldıyoreşikte yaprak sallanırkenyanımda yanık dağ-nasıldı örtüsü karanlığın- içimin mavi bulutlarına eklenen ay lekesigülen bir bahçenin odalarınadüşümü kuytular..ırmağın sevişgen rüzgarındanazlı bir nakış göğü gererkenalınımın çarmihınauykusuz gecenin parmaklarında tohumküçük bir şehir gibi boy atar avuçlarımasesini duyuyorum pencerelerinsaçları dağılıyor bir çocuğunyıldız fenerleriyle..tül ardı gölgelere mızıkalananyağmurlar geçiyorıslanıyorum..uçurumun çiçek dengesindekiyi kanatları öyle güzel resimeriyen yalnızlığın düş ağaçlarındadudakları yeşilinve üzüm toplaması ruhunharman sessizliğisana sesleniyorumelimden tutsaçları dağılıyor bir çocuğunmısra gizliliğindedışardan ve içerden akarken yaşamhayaller topluyorum anılarınzümrütten kayasınahadi gidelim

...